

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614204713
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1614204713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Darina Kuchtová a Mgr. Barbora Barteková v spore žalobcu: RadioLAN, spol. s.r.o., so sídlom Kuklovsá 9, Bratislava, IČO: 35 892 641, zastúpený Advokátska kancelária SOLICITOR SK, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 18, Bratislava proti žalovanému: Y. J., bytom L. XXX/XX, P. pri T., o zaplatenie sumy 407,63,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 4C 131/2014-41 zo dňa 23.10.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Malacky č.k. 4C 131/2014-41 zo dňa 23.10.2015 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Malacky rozsudkom č.k. 4C 131/2014-41 zo dňa 23.10.2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 105,63 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 59,- € od 21.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 7,03,- € od 11.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.01.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalobcu v časti o zaplatenie sumy 199,- eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 199,- eur od 27.12.2012 do zaplatenia zamietol, konanie v časti o zaplatenie sumy 103,- eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3,- eura od 03.10.2012 do zaplatenia a zo sumy 100,- eur od 27.12.2012 do zaplatenia zastavil, a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Žalobca podanou žalobou žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť 407,63 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 59,- € od 21.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 7,03,- € od 11.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 3,- € od 03.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 299,- € od 27.12.2012 do zaplatenia a zo sumy 9,90,- € od 11.01.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.08.2012 uzavrel so žalovaným Zmluvu o pripojení, na základe ktorej poskytoval žalovanému internetové a dátové pripojenie, za ktoré služby mu vystavil faktúry, k úhrade ktorých aj napriek viacerým výzvam nedošlo. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou faktúr od Zmluvy o pripojení odstúpil a uplatnil si nárok podanou žalobou. Okrem hovorného si voči žalovanému uplatnil sumu 3,- € fakturovanú titulom upomienky, sumu 199,- € fakturovanú titulom sankcie za porušenie zmluvných povinností podľa čl. 2 bod 2.3 ods. 4 písm. a) obchodných podmienok v spojení

s bodom 9. Zmluvy o pripojení a sumu 100,- € fakturovanú titulom zmluvnej pokuty za nevrátenie telekomunikačného zariadenia. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Okresný súd v danej veci postupoval podľa § 115a ods. 2 O.s.p., v spojení s § 200ea O.s.p., a vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Vychádzal pritom pri dokazovaní z listinných dôkazov založených v spise.

5. Zo zmluvy o pripojení zo dňa 09.08.2012 súd zistil, že žalobca ako prevádzkovateľ sa zaviazal žalovanému ako účastníkovi poskytovať internetové pripojenie a dátové spojenie, pričom žalovaný sa zaviazal za poskytovanie týchto telekomunikačných služieb platiť cenu podľa platnej tarify prevádzkovateľa. Žalovaný sa v zmluve o pripojení zaviazal, že po dobu viazanosti uvedenú v objednávke služby (24 mesiacov) nepožiada o zrušenie služby a nedopustí sa takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by prevádzkovateľovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodu porušenia zo strany užívateľa, pričom za žiadosť o zrušenie služby sa považuje najmä výpoveď zmluvy o pripojení zo strany užívateľa, ako aj odstúpenie užívateľa od zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane prevádzkovateľa (bod 8. prvá veta zmluvy); v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany užívateľa (najmä hociktorej povinnosti v bode 8. tejto zmluvy, alebo v článku IX bod 2 Všeobecných podmienok alebo v článku X písm. a) až c) Všeobecných podmienok a následného vypovedania Zmluvy o pripojení zo strany prevádzkovateľa, je užívateľ povinný uhradiť prevádzkovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 199,- € (bod 9. prvá veta zmluvy). V zmluve o pripojení bolo v bode 7 uvedené, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pripojení bola objednávka služby žalovaného datovaná dňom 09.08.2012 a Všeobecné podmienky pre poskytovanie verejnej elektronickej komunikačnej služby - pripojenie do internetu (ďalej len ako „obchodné podmienky“). Vo Všeobecných podmienkach pre poskytovanie verejnej elektronickej komunikačnej služby - pripojenie do internetu bolo dojednané, že podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti (čl. 2.5.2 bod 6. písm. b) obchodných podmienok) a poskytovateľ má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení znemožňujúcich jej zneužívanie, ďalej z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb a tiež z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok zo strany účastníka (čl. 3.1. bod 1. písm. d) obchodných podmienok). Z faktúry č. XXXXXXXXX splatnej dňa 20.08.2012 súd zistil, že ňou žalobca fakturoval žalovanému cenu služieb vo výške 59,- €, faktúrou č. XXXXXXXXX splatnou dňa 10.09.2012 cenu služieb vo výške 7,03,- €, faktúrou č. XXXXXXXXX splatnou dňa XX.XX.XXXX upomienku vo výške 3,- €, faktúrou č. XXXXXXXXX splatnou dňa 10.10.2012 cenu služieb vo výške 9,90,- €, faktúrou č. 21234240 splatnou dňa 10.11.2012 cenu služieb vo výške 9,90,- €, faktúrou č. XXXXXXXXX splatnou dňa 10.12.2012 cenu služieb vo výške 9,90,- €, faktúrou č. XXXXXXXXX splatnou dňa 10.01.2013 cenu služieb vo výške 9,90,- € a faktúrou č. XXXXXXXXX splatnou dňa 26.12.2012 zmluvnú pokutu vo výške 299,- €. Z listu datovaného dňom 26.11.2012 adresovaného žalovanému súd zistil, že žalobca odstúpil od zmluvy o pripojení s poukazom na bod 2.5.2 ods. 6 písm. b) obchodných podmienok s odôvodnením, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti. Žalovaný zároveň upozornil na fakturovanie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností vo výške 199,- € a nevrátenie zariadenia vo výške 100,- €.

6. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 78 ods. 9, § 44 ods. 1 a 4, § 43 ods. 1,2, § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z., o elektronických komunikáciách, a § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1,2, § 544 ods. 1,2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 153 ods. 4 O.s.p..

7. Súd mal preukázané, že žalobca ako prevádzkovateľ na jednej strane uzavrel so žalovaným ako účastníkom na strane druhej dňa 09.08.2012 zmluvu o pripojení podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej zmluvy o pripojení poskytoval žalovanému internetové pripojenie a dátové spojenie (ďalej len ako „elektronické služby“). Uzavretiu zmluvy o pripojení predchádzala objednávka elektronických služieb žalovaným zo dňa 09.08.2012. Na základe uvedeného mal súd preukázanú existenciu záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a v nadväznosti na zmluvné posúdenie pohľadávky aj aktívnu legitímáciu žalobcu v predmetnom spore. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o pripojení súd posúdil ako

občianskoprávny vzťah, žalovaný uzavrel zmluvu o pripojení ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie.

8. Cenu poskytnutých elektronických služieb fakturoval žalobca žalovanému v sume 105,63,- €, ktoré služby žalovaný za posudzované obdobie riadne poskytol. Žalovaný za poskytnuté elektronické služby nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi okrem istiny 105,63 €, - aj úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 59,- € od 21.08.2012 do zaplataenia, zo sumy 7,03,- € od 11.09.2012 do zaplataenia, zo sumy 9,90,- € od 11.10.2012 do zaplataenia, zo sumy 9,90,- € od 11.11.2012 do zaplataenia, zo sumy 9,90,- € od 11.12.2012 do zaplataenia a zo sumy 9,90,- € od 11.01.2013 do zaplataenia. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 21.08.2012, 11.09.2012, 11.10.2012, 11.11.2012, 11.12.2012 a 11.01.2013 (prvý deň omeškania žalovaného s úhradou dlžných súm, t.j. deň nasledujúci po splatnosti jednotlivých faktúr za služby) predstavovala 0,75 % ročne (0,75% + 8% = 8,75%), žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013 vzhľadom na prechodné ustanovenie § 10c uvedeného nariadenia, ktoré určuje, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

9. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že pokiaľ ide o tvrdené porušenie zmluvných povinností žalovaného, žalobca súdu predložil len listinné dôkazy preukazujúce, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté elektronické služby. Súdu nebol predložený žiaden iný dôkaz svedčiaci o porušení iných zmluvných povinností žalovaného. Neplnenie zmluvnej povinnosti týkajúcej sa platenia ceny za poskytnuté služby bolo sankcionované dočasným prerušením alebo obmedzením v poskytovaní dojednaných elektronických služieb (čl. 3.1. bod 1. písm. d) bod 2. obchodných podmienok), resp. pre takýto prípad bola dojednaná možnosť odstúpenia od zmluvy o pripojení (čl. 2.5.2. bod 6. písm. b) obchodných podmienok). Z obsahu zmluvy o pripojení nevyplýva (konkrétne z bodu 9. Zmluvy o pripojení) že povinnosťou zaplataenia zmluvnej pokuty v sume 199,- € sa sankcionuje to, že žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb riadne a včas.

10. V súvislosti s uplatnenou zmluvnou pokutou okresný súd zastával názor, že pokiaľ žalobca pre prípad nezaplataenia ceny poskytnutých elektronických služieb zamýšľal žalovaného sankcionovať zmluvnou pokutou, mal to v zmluve výslovne dojednať. Žalobca odvodzoval nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty od porušenia povinností žalovaného podľa čl. 2.3. ods. 4 písm. a) obchodných podmienok („ukončenie zmluvy pred uplynutím doby viazanosti inak ako dohodou, resp. z dôvodu technickej neuskutočiteľnosti“), porušenie takejto povinnosti žalovaného však nepreukázal.

11. V danej veci okresný súd poukázal na to, že k základným princípom spotrebiteľských zmlúv okrem iného patrí aj to, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Uvedené súd konštatuje z dôvodu, že práve zmluvné dojednanie obsiahnuté v spornej zmluve o pripojení týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok zo zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Podľa názoru súdu, v spotrebiteľskej veci by pri samotnom uzavieraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Uvedené na prvý pohľad vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd dáva do pozornosti preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednanie by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy

a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností. Tým sa kladie dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy (ktorý obsah spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje), aby bol náležite opatrný a dôsledný pri dojednávani vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta.

12. Okresný súd v súvislosti s účastníkmi dojednanou zmluvnou pokutou poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 36C/337/2012 zo dňa 30.04.2013, vo výroku ktorého rozsudku bola zmluvná podmienka obdobného dojednania, akým je bod 9. zmluvy o pripojení v spojení s bodom 8. zmluvy o pripojení judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Aj existencia takéhoto právoplatného rozhodnutia je dôvodom pre nepriznanie plnenia žalovaného na základe takejto zmluvnej podmienky.

13. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh v časti o zaplatenie sumy 199,- € s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 199,- € od 27.12.2012 do zaplatenia zamietol ako nedôvodný.

14. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 103,- € s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3,- € od 03.10.2012 do zaplatenia a zo sumy 100,- € od 27.12.2012 do zaplatenia, žalobca vzal späť, preto súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p. bez skúmania postoja žalovaného k späťvzatiu návrhu, keďže jeho prípadný nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov by bol v zmysle § 96 ods. 3 O.s.p. bez právneho významu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.,

15. Proti výroku rozsudku, ktorým okresný súd žalobu zamietol, podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo aby rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu, a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 304,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 59,- € od 21.08.2012 do zaplatenia, zo sumy 7,03,- € od 11.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.10.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.11.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 9,90,- € od 11.01.2013 do zaplatenia.

16. Žalobca podal odvolanie proti výroku, ktorým súd nepriznal nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 199,- eur, ktorá bola uplatnená faktúrou č. 2121766 zo dňa 18.12.2012. Namietal, že okresný súd nesprávne vec právne posúdil, nedostatočne zistil skutkový stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca zároveň považuje rozhodnutie súdu za nepreskúmateľné nielen pre terminologické chyby (namiesto označenia „odporca“ je používané označenie „odporkyňa“, ale najmä vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie prevzatia záverov rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn.: 36C/337/2012 zo dňa 30.04.2013. Tieto vady navodzujú dojem, že určité časti rozsudku boli prekopírované z rozhodnutia v inej právnej veci, a to bez ďalšej hĺbkovej právnej analýzy tohto sporu. Žalobca považuje rozsudok za nesprávny z nasledovných dôvodov:

17. V podanom odvolaní žalobca namietal záver okresného súdu, ktorý vyhodnotil dojednanie zmluvnej pokuty 199,- eur ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a k tomuto záveru súdu žalobca predkladá, ako uvádza, vyjadrenie.

18. Prvostupňový súd uvádza, že žalobca predložil súdu len listinné dôkazy preukazujúce nezaplatenie ceny za poskytnuté elektronické služby zo strany žalovaného a nepredložil žiadny iný dôkaz svedčiaci o porušení iných zmluvných povinností žalovaného. Prvostupňový súd ďalej uvádza, že neplnenie zmluvnej povinnosti týkajúcej sa platenia ceny za poskytnuté elektronické služby bolo sankcionované dojednaným dočasným prerušením alebo obmedzením v poskytovaní služieb alebo dojednanou možnosťou odstúpenia od zmluvy o pripojení.

19. K zisteniu súdu, že žalobca predložil súdu len listinné dôkazy, preukazujúce nezaplatenie ceny za poskytnuté elektronické služby zo strany žalovaného a nepredložil žiadny iný dôkaz svedčiaci o porušení iných zmluvných povinností žalovaným a že neplnenie zmluvnej povinnosti týkajúcej sa platenia ceny za poskytnuté elektronické služby bolo sankcionované dojednaným dočasným prerušením alebo obmedzením v poskytovaní služieb alebo dojednanou možnosťou odstúpenia od zmluvy o pripojení, žalobca uvádza, že nepovažuje za potrebné doložiť súdu aj iné dôkazy svedčiace o porušení iných zmluvných povinností žalovaného, nakoľko porušenie ďalších povinností nie je podmienkou pre uplatnenie predmetnej zmluvnej pokuty. Žalovaný hrubo a úmyselne porušil najdôležitejšiu zmluvnú a

zákonnú povinnosť, a to platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaný od zriadenia pripojenia neuhradil žalobcovi ani jedinú faktúru, čo je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Túto podstatnú skutočnosť súd vôbec nezobral na zreteľ a nezaoberal sa ňou. Žalovaný preto už od začiatku trvania zmluvného vzťahu nekonal dobromyseľne a podľa názoru žalobcu už pri objednávaní služby mal žalovaný v úmysle za služby neplatiť. S poukazom na dané akákoľvek ochrana spotrebiteľa, ako slabšej strany, nie je v tomto prípade na mieste, nakoľko to bol práve žalovaný, ktorý žalobcu hospodársky poškodil, keď mu žalobca poskytol benefity (v podobe akciovej zníženej ceny a wifi routera zadarmo) za podmienky, že žalovaný zotrvá v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov (v opačnom prípade sa nenaplní hospodársky účel zmluvy). Pre účinné odstúpenie od zmluvy nie je potrebné, aby žalovaný neplnil prípadné ďalšie svoje povinnosti, a teda postačuje, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

20. K možnosti odstúpenia od zmluvy, resp. prerušiť alebo obmedziť poskytovanie služieb, ako podľa súdu „dojednaným“ sankciám uviedol, že tieto sankcie vychádzajú zo zákonných oprávnení žalobcu v zmysle zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom znení. Preto o ich dojednaní v pravom slova zmysle nemožno hovoriť a túto skutočnosť nemožno dávať na ľarchu žalobcu.

21. Podľa zistenia okresného súdu, že z obsahu zmluvy o pripojení nevyplýva, že povinnosťou zaplata zmluvnej pokuty v sume 199,- eur sa sankcionuje to, že žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb riadne a včas. Žalobca považuje takýto výklad zmluvných ustanovení za značne a neprimerane reštriktívny. Súd vzal do úvahy len bod 9. zmluvy o pripojení uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 09.08.2012 (ďalej aj ako „Zmluva“), pričom podľa všetkého vôbec neprihliadol na Čl. 2 bod 2.3. ods. 4 písm. a) Všeobecných podmienok žalobcu. Podľa tohto ustanovenia, ak dôjde k ukončeniu Zmluvy uzavretej s viazanosťou pred uplynutím doby viazanosti, a to inak ako dohodou zmluvných strán alebo z dôvodu technickej neuskutočniteľnosti, uhradí Účastník sankciu: vo výške podľa Zmluvy, ak je táto v Zmluve uvedená („poznámka žalobcu: v Zmluve je uvedená len jediná pokuta“), alebo vo výške súčtu zostávajúcich poplatkov za služby, ktorá majú byť podľa platného znenia Zmluvy poskytnuté do konca doby viazanosti. Žalobca tvrdil, že na všetky tieto ustanovenia poukazoval vo svojom návrhu zo dňa 25.04.2014. V tomto prípade výška sankcie podľa písm. a) / b) vychádza rovnako, nakoľko vzhľadom na odstúpenie žalobcu zaslané žalovanému dňa 26.11.2012, do konca doby viazanosti zostávalo 20 mesiacov (Z.y. 20 mesiacov x poplatok 9,90 eur á mesiac = sankcia 198,- eur). Zákazníci žalobcu (vrátane žalovaného) majú vedomosť o tejto sankcii, a to nie len prostredníctvom vyššie popísaných zmluvných ustanovení, ale aj prostredníctvom upozornení, ktoré im adresujú zamestnanci žalobcu osobne pri podpísovaní zmluvných dokumentov.

22. Žalobca v podanom odvolaní ďalej uviedol, že nesúhlasí s názorom súdu, že pokiaľ žalobca pre prípad nezaplata ceny poskytnutých elektronických služieb zamýšľal žalovaného sankcionovať zmluvou pokutou, mal to v zmluve výslovne dojednať. S takýmto právnym názorom podľa žalobcu nemožno súhlasiť. Existuje také veľké množstvo porušení povinností zákazníkov žalobcu, ktoré majú za následok zrušenie zmluvy odstúpením, že ak by ich mal žalobca rozpisovať samostatne a ku každej priradovať zmluvnú pokutu, text zmluvných dokumentov by sa neprimerane rozšíril. Navyše ani ust. § 544 ods.1 Občianskeho zákonníka nevyžaduje konkrétne špecifikovanie, aká presná povinnosť má byť porušená (a teda postačuje označiť všeobecný okruh zmluvných povinností), keď všeobecne ustanovuje, že ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Povinnosti žalovaného sú jasne rozpísané vo Všeobecných podmienkach žalobcu, ako aj v bode 8. Zmluvy. V zmluvných dokumentoch je tiež jasne uvedené, v prípade akých porušení je žalobca oprávnený od Zmluvy odstúpiť a aké následky má takéto ukončenie Zmluvy. Znenie v súčasnej úprave je jasné, určité, zrozumiteľné a postačujúce.

23. Žalobca tiež nesúhlasil so záverom súdu, že porušenie povinnosti žalovaného nepreukázal. Žalobcovi nie je známe, akým ďalším spôsobom má dokazovať porušenie povinnosti žalovaného uhrádzať cenu za službu riadne a včas, než priloženými listinnými dôkazmi. Žalovaný porušenie tejto svojej povinnosti žiadnym spôsobom nerozporoval a preto závažné a úmyselné porušovanie povinnosti žalovaným je hodnoverne preukázané.

24. Pokiaľ okresný súd, v súvislosti s účastníkmi dojednanou zmluvnou pokutou, poukazuje aj na rozsudok OS Košice II, sp. zn.: 36C/337/2012 zo dňa 30.04.2013, vo výroku ktorého bola zmluvná podmienka obdobného dojednanja judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka, čo uviedol tiež ako dôvod pre nepriznanie plnenia na základe takejto podmienky, po preštudovaní si predmetného rozsudku OS Košice II žalobca uviedol, že je neprípustné, aby prvostupňový súd v tomto konaní vychádzal z jeho záverov. Popis skutkového stavu v tomto rozsudku, ako aj jeho odôvodnenie je natoľko stručné, že neumožňuje, aby OS Malacky aplikoval jeho závery v tomto konaní.

25. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že si uplatňuje od žalovaného zmluvnú pokutu vo výške 199,- EUR, ktorá predstavuje sankciu za to, že pre porušenie povinnosti žalovaného došlo k ukončeniu Zmluvy uzavretej s viazanosťou pred uplynutím doby viazanosti. Viazanosť bola dojednaná kvôli akciovým benefítom, ktoré žalobca poskytol žalovanému. Jednalo sa o akciové zriadenie služby (kde už v akciovom poplatku za zriadenie 59,- EUR mu žalobca poskytol wifi router do bezplatného užívania), ako aj o akciové zníženie ceny z pôvodných 14,90 EUR mesačne na 9,90 EUR mesačne. Žalobca má vyčíslenú návratnosť investície tak, aby nebol stratový a aby napĺňal základnú definíciu podnikania - dosiahnutie zisku. Zmluvná pokuta plní v tomto prípade zabezpečovaciu, preventívnu, ale aj reparačnú funkciu, a to za účelom dosiahnutia väčšej istoty, že žalovaný zotrvá v zmluvnom vzťahu počas celej doby viazanosti a že si bude riadne plniť svoje zmluvné povinnosti tak, ako si ich plní žalobca. Žalovaný nesporne prejavil vôľu využívať služby po určitú dobu. Z dôvodu dlhodobého neuhrádzania faktúr zo strany žalovaného však žalobca odstúpil od Zmluvy. Funkciou zmluvnej pokuty je taktiež minimalizovať škodu (škoda žalobcovi vznikla neuhradením poplatkov za službu počas dohodnutej doby viazanosti).

26. Žalobca v podanom odvolaní tvrdil, že zmluvná pokuta bola dohodnutá platne, pričom výška zmluvnej pokuty objektívne nevyvoláva značný nepomer v právach a povinnostiach zúčastnených strán. Žalobcom poskytnuté benefity mali byť kompenzované predpokladaným ekonomickým výnosom, ktorý by žalobca dosiahol pri riadnom plnení povinností zo strany žalovaného počas celej dohodnutej doby viazanosti. V takom prípade by sa dosiahol hospodársky účel uzavretia Zmluvy. Žalobca je toho názoru, že pri rozhodovaní o primeranosti, resp. neprimeranosti výšky dohodnutej zmluvnej pokuty v Zmluve je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že výška dohodnutej zmluvnej pokuty bola primeraná vzhľadom na význam a hodnotu výhod poskytnutých žalovaného, ktorý vedome, úmyselne a hrubým spôsobom porušil zmluvné povinnosti, keď bol v omeškaní s úhradou ceny za poskytnuté služby už od doby uzavretia Zmluvy. Žalobca tvrdil, že dohodnutú zmluvnú pokutu nie je možné považovať za neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, nakoľko ju nie je možné považovať za neprimerane vysokú. Sankcia je primeraná hodnote výhod poskytnutých žalovanému a sa jedná o zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na jej povahu a výšku. Nepriznaním nároku na zmluvnú pokutu by sa spôsobilo nepomerne výhodnejšie postavenie žalovaného, ktorý od počiatku trvania zmluvného vzťahu dlhodobo a vedome porušoval svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy, využíval benefity žalobcu len po obmedzenú dobu a navyše ani nevrátil žalobcovi telekomunikačné zariadenia, ktoré mu žalobca bezplatne zapožičal k využívaniu jeho služieb. Preto k splneniu podmienok na priznanie zmluvnej pokuty vo výške 199,-eur v tomto prípade došlo a preto žalobca žiadal priznať aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 199,- eur, v ktorej časti okresný súd žalobu zamietol.

27. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

28. Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p., túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 23. júla 2019, o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu je vecne a právne správny a preto ho odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.). Keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza ešte nasledovné.

29. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania, za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb., O.s.p.), ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. s účinnosťou od 1.7.2016, s prihliadnutím na ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predto dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (predovšetkým podľa ustanovenia § 204 ods. 1, § 205, § 206 ods. 2 veta druhá, § 212 ods. 1, ods. 3, § 213 ods. 1 O.s.p.). Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Napokon táto zákonná zásada platí aj po 1.7.2016 (§ 383 C.s.p.). Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

30. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 157 O.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 212 ods. 3 O.s.p., takú ani sám odvolateľ netvrdil, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať. Akékoľvek ďalšie dôvody uvedené odvolacím súdom na zdôraznenie správnosti rozsudku v odvolaní napadnutom rozsahu, v súvisiacom výroku, by bolo už len zopakovaním skutkových a právnych dôvodov uvedených súdom prvej inštancie.

31. Okresný súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie 199 eur s príslušenstvom a svoj záver dostatočným spôsobom odôvodnil. Námietka odvolateľa v podanom odvolaní o nepreskúmateľnosť rozsudku nie je dôvodná. Okresný súd právne vec posúdil podľa § 78 ods. 9, § 44 ods. 1 a 4, § 43 ods. 1,2, § 44 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z., o elektronických komunikáciách, a § 52 ods. 1,2,3,4, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1,2, § 544 ods. 1,2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 153 ods. 4 O.s.p.. Súd mal preukázané, že žalobca ako prevádzkovateľ uzavrel so žalovaným ako účastníkom dňa 09.08.2012 zmluvu o pripojení podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, na základe ktorej zmluvy o pripojení poskytoval žalovanému internetové pripojenie a dátové spojenie. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o pripojení súd posúdil ako občianskoprávny vzťah, žalovaný uzavrel zmluvu o pripojení ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Cenu poskytnutých elektronických služieb fakturoval žalobca žalovanému v sume 105,63,- €, ktoré služby žalovaný za posudzované obdobie riadne poskytol. Žalovaný za poskytnuté elektronické služby nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi okrem istiny 105,63 €, aj úroky z omeškania. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že pokiaľ ide o tvrdené porušenie zmluvných povinností žalovaného, žalobca súdu predložil len listinné dôkazy preukazujúce, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytnuté elektronické služby. Súdu nebol predložený žiaden iný dôkaz svedčiaci o porušení iných zmluvných povinností žalovaného. Neplnenie zmluvnej povinnosti týkajúcej sa platenia ceny za poskytnuté služby bolo sankcionované dočasným prerušením alebo obmedzením v poskytovaní dojednaných elektronických služieb (čl. 3.1. bod 1. písm. d) bod 2. obchodných podmienok), resp. pre takýto prípad bola dojednaná možnosť odstúpenia od zmluvy o pripojení (čl. 2.5.2. bod 6. písm. b) obchodných podmienok). Z obsahu zmluvy o pripojení nevyplýva (konkrétne z bodu 9. Zmluvy o pripojení) že povinnosťou zaplatenia zmluvnej pokuty v sume 199,- € sa sankcionuje to, že žalovaný nezaplatil cenu poskytnutých služieb riadne a včas. V súvislosti s uplatnenou zmluvnou pokutou okresný súd zastával názor, že pokiaľ žalobca pre prípad nezaplatenia ceny poskytnutých elektronických služieb zamýšľal žalovaného sankcionovať zmluvnou pokutou, mal to v zmluve výslovne dojednať. Žalobca odvodzoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty od porušenia povinností žalovaného podľa čl. 2.3. ods. 4 písm. a) obchodných podmienok („ukončenie zmluvy pred uplynutím doby viazanosti inak ako dohodou, resp. z dôvodu technickej neuskutočiteľnosti“), porušenie takejto povinnosti žalovaného však nepreukázal. V danej veci okresný súd poukázal na to, že k základným princípom spotrebiteľských zmlúv okrem iného patrí aj to, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Uvedené súd konštatuje z dôvodu, že práve zmluvné dojednania obsiahnuté v spornej zmluve o pripojení týkajúce sa zmluvnej pokuty považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok zo zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkony, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Podľa názoru súdu, v spotrebiteľskej veci by pri samotnom uzavieraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Uvedené na prvý pohľad vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd dáva do pozornosti preto, že žalobca ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy a

v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností. Tým sa kladie dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy (ktorý obsah spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje), aby bol náležite opatrný a dôsledný pri dojednávani vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta.

Z uvedených dôvodov okresný súd návrh v časti o zaplatenie sumy 199,- € s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 199,- € od 27.12.2012 do zaplatenia zamietol ako nedôvodný.

32. V danom prípade okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci a aj správne právne vec posúdil, odvolanie preto nebolo dôvodné a skutočností, ktoré namietal odvolateľ v podanom odvolaní boli dostatočne preskúmané už v rámci jeho vyjadrenia vo veci pred súdom prvej inštancie a rovnako nebola opodstatnená námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia okresného súdu.

33. Pri preskúmaní odvolacích námietok žalobcu, spočívajúcich v nároku žalobcu na priznanie zmluvnej pokuty, odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolateľ právo na zmluvnú pokutu odvíja od ustanovenia § 544 ods. 1 OZ a od spotrebiteľskej zmluvy - (Zmluvy o pripojení), ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje.

V žiadnom prípade teda nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách či dodatkoch. Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu, a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie čl. 98, podľa ktorého v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov je zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Žalobca ako osoba podnikajúca na trhu elektronických komunikácií má odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým svoje služby poskytuje, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať s náležitou odbornou starostlivosťou. Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť. Pre posúdenie dojednanie zmluvnej pokuty ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska jej neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne dôjde k porušeniu povinnosti. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV.ÚS 55/2011-19 zo dňa 24.02.2011 vyslovil, že pokiaľ je zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória i prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.

34. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dohodnuté.

35. Podľa ustanovenia § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

36. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

37. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

38. Podľa ustanovenia § 53 ods. 4 písm. s) OZ, požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa.

39. Podľa ustanovenia § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

40. Zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona elektronických komunikáciách je svojim charakterom občianskoprávnou zmluvou, hoci v Občianskom zákonníku nie je výslovne, ako spotrebiteľská zmluva upravená. Vzťah medzi Občianskym zákonníkom a zákonom o elektronických komunikáciách má povahu vzťahu všeobecného predpisu (lex generalis) a osobitného predpisu (lex specialis). Je nepochybné, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, 4 OZ). Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom. Spoločným znakom tejto úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je zásada, podľa ktorej nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

41. Nepochybné je právom žalobcu ako poskytovateľa služieb zabezpečiť splnenie povinnosti odberateľa služieb - zákazníka, pričom zmluvná pokuta je jedným z vhodných inštitútov. Predmetom zabezpečenia v prejednávanej veci bola povinnosť žalovaného riadne a včas uhrádzať odplatu za poskytnuté služby, ako aj povinnosť zákazníka po určitú dobu zostať v právnom vzťahu s poskytovateľom služieb a využívať dohodnutý rozsah služieb. Je však potrebné si uvedomiť, že všetky „výhody“ ponúkané poskytovateľom telekomunikačných služieb, či už zvýhodnená cena zariadení pre príjem služby, odlišné ceny elektronických služieb, určitý vyhradený objem hovorov a dátových služieb, prípadne hovorov za paušálnu sadzbu alebo voľných hovorov, tvoria bez pochyby ofenzívnu obchodnú politiku telekomunikačných operátorov, v snahe získať zákazníka a zabezpečiť odbyt služieb minimálne po stanovenú dobu. Zákazník sa riadi na základe snahy získať určité výhody pri predpokladanej spotrebe. Nie však každý zákazník si dokáže riadne vyhodnotiť aj povinnosti vyplývajúce z voľby a viazanosti. Preto aj pri takomto vzťahu je potrebné zachovať korektný prístup k právam zákazníka ako spotrebiteľa a sankcie zabezpečujúce splnenie povinnosti nesmú mať taký charakter, že znemožňujú uplatnenie akejkoľvek inej voľby. Viazanosť zotrvať v zmluvnou vzťahu po určitú dobu 18, 24 až 36 mesiacov, je pomerne rozsiahly záväzok, najmä s ohľadom na rôzny vývoj cien, technológie ale aj ekonomickej a sociálnej situácie. Počas tejto doby môže nastať situácia, že spotrebiteľ nechce alebo nemôže využívať dohodnutý rozsah služieb, či už pre sociálnu situáciu, napr. strata zamestnania, zmena sociálnej situácie rodiny, zmena celkovej finančnej situácie na strane zákazníka alebo aj z dôvodu, že konkurencia alebo aj samotný operátor po určitom období poskytuje výhodnejšie služby. Vysoká sankcia za porušenie povinnosti zotrvať v zmluvnou záväzku teda nesmie znemožňovať zákazníkovi - s potrebou znemožňovať zákazníkovi - spotrebiteľovi možnosť voľby, a to ani možnosť ukončiť zmluvný vzťah.

42. Sankcia spočívajúca v neprimeranej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nielen času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať aj od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy a jej hrozby nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu hoci aj v neprimerane stanovenej výške, ktorá nie je zanedbateľná, spravidla presahuje cenu „zľavy“ pri mobilnom telefóne a niekoľkonásobku paušálnej mesačnej platby, určite znemožňuje možnosť voľby, deformuje obchodné prostredie a pôsobí v určitom rozsahu monopolne a sankcia pôsobí disproportčne. Uvedené platí aj preto, že žalobca predmetnú zmluvnú pokutu uplatnil z dôvodu nesplnenia povinnosti uhrádzať platby za poskytnuté služby riadne a včas, teda ide o zjavne neprimerané sankcie vzhľadom na zabezpečovanú povinnosť. Absenciou spravodlivej úpravy sa stávajú ustanovenia zmluvy, ktoré porušujú práva spotrebiteľa alebo nereflektujú na poctivý vzťah zákazník - predajca, neprijateľnými a teda aj neplatnými. Preto pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodu o

zmluvnej pokute, ktorá obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. 34. Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy či dodatku k nej, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v Občianskom zákonníku, a to v § 52 a nasl. ustanovení OZ a neprimerane vysoká zmluvná pokuta nereflektujúca na charakter, rozsah a závažnosť porušenej povinnosti je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľských zmluvách, preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a OZ. Na základe uvedeného sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa neprimeranej zmluvnej pokuty, zabezpečujúcej povinnosť žalovaného platiť riadne a včas úhrady za poskytnuté služby.

43. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva strany sporu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument strany sporu nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou sporu, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo [porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 59102/2008), nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo a8/2008].

44. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

45. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

46. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. I, § 219 ods. I, ods. 3, § 385 ods. I C.s.p., a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

47. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému patrí náhrada trov odvolacieho konania, o ktorej rozhodol odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 396 ods. I, § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne

súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).